

NEDJELJNA ČITANJA

Dn 12,1-3; Ps 16,5.8-11; Heb 10,11-14.18; Mk 13,24-32

Draga braćo i sestre: „Tko je kao Bog?“ Ovo je pitanje uvijek prisutno među nama ljudima. Koliko god smo mi još slabija bića od anđela, mi zaboravljamo na anđelovo pitanje „Tko bi to mogao biti kao Bog?“ Zaboravljamo i na odgovor koji se nužno nameće: „Nitko“. Zaboravljamo i onda – svjesno ili nesvjesno – stavljamo sebi druge „bogove“ iznad Boga samoga. Privlače nas neke druge snage i neke druge zamamnosti. Zamamno je izdizati se iznad drugog čovjeka. Zamamno je klanjati se ovosvjetskim silama: moći, ugledu, vlasti, užicima. Zamamno je li tada čovjek propada. Stojimo pred Božjom tajnom. Puno toga ne razumijemo. Ne znamo zašto Bog toliko puta dopušta da se oholica šepiri, da zlo nadjača dobro u ljudskom društvu. Puno puta ne razumijemo zašto Bog dopušta da pravednik trpi, da ima toliko zla i tuge u svijetu. Ali znamo da Bog zna. „Tko je kao Bog?“ Prisjetimo se. O tome nam govori i prva zapovijed. Bog je jedini. Njemu se treba klanjati i s punim povjerenjem primati iz njegove ruke ono što nam život donosi. Jer on je mudrost, on je snaga, ali iznad svega on je ljubav. U toj nas je ljubavi stvorio, po toj nas je ljubavi spasio te za nas priprema mjesto u vječnom kraljevstvu svoje ljubavi. Zato neka pohvalni poklik svetoga Pavla bude i naša zahvalna molitva:

„O dubino bogatstva, i mudrosti, i spoznanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi i neistraživi putovi njegovi! Doista, tko spozna misao Gospodnju, tko li mu bi savjetnikom? Ili: tko ga darom preteče da bi mu se uzvratiti moralo? Jer sve je od njega i po njemu i za njega! Njemu slava u vjekove! Amen (Rim 11,33-36).